

BINNENLANDSE VEILIGHEIDSDIENST

MAANDOVERZICHT

No. 6 - 1957

V E R T R O U W E L I J K

Maandoverzicht no. 6 - juni '57.

(Tijdvak 1-6-'57 t/m 30-6-'57).

I N H O U D .

I.	<u>Communisme Internationaal.</u>	blz.	1 - 8
	TITO over initiatief van Joegoslavië tegen "verdere verslechtingen" van de betrekkingen met de S.U.....		1
	Scherpe Poolse C.C.-resolutie over excessen van bepaalde voormalige veiligheidsorganen; "oud zeer" uit de Stalintijd.....		2 - 3
	"Waarheid"-kritiek op GOMULKA-rede.....		3
	Rood China en het wereldcommunisme; herziene tekst van belangrijke MAO-rede gepubliceerd.....		4 - 8
II.	<u>Activiteiten van de CPN en haar hulporganisaties.</u>		8 - 29
	Speidel's bezoek aan Nederland; partij-agitatie.....		8 - 9
	Eerste openbare rede van Paul de GROOT te Amsterdam sedert november 1956; strijd tegen het isolement van de communisten.....		9 - 10
	Partijconferentie d.d. 14 en 15 juni 1957; De GROOT over "ontaardingsverschijnselen" binnen de CPN.....		10 - 11
	Onenigheid in het partijbestuur; controversen met EVC-leiders.....		11
	Vacantie en zakenverblijf achter het IJzeren Gordijn..		11 - 12
	11e Waarheid-Zomerfeest op 25-8-57 te Amsterdam, veel inspanning vooraf.....		12 - 13
	Theun de VRIES distancieert zich n.a.v. de "affaire-Harich" van zijn collega-auteur Nico ROST....		13 - 15
	Uitgeverij "Pegasus" niet onvankelijk verklaard in kort geding over vertaling van Sowjet-roman.....		15 - 16
	Gezamenlijke Nederlands-Indonesische verklaring op Conferentie te Colombo van de Wereldvredeeraad.....		18
	Mantelorganisaties trachten initiatief te behouden van anti-atoombomactie in Nederland.....		19 - 20
	Moskou-nummer van "Nederland-USSR" n.a.v. Wereldjeugdfestival.....		22

11e NVB-landdag op 25-6-57.....	22 - 23
Vakbeweging-Wervingsmoeilijkheden; "EVC geen bijkantoor van de CPN".....	24 - 26
Aansporing tot productie-remmende acties in bedrij- ven.....	26

III. Overige groeperingen.

Oproep van "Kerk en Vrede" inzake gevaar van kern- wapens.....	29
Vrij constante propaganda der Pacifistisch Socialistische Partij.....	30
Carlos PRONK en anderen uit de Socialistische Unie...	30 - 32
Nieuw orgaan onder hoofdredactie van oud-SS-er.....	32 - 33
Dr. T. GOEDEWAAGEN sprak in Duitsland voor neo- nazistisch georiënteerde organisatie.....	33

IV. Activiteiten van Indonesiërs etc.

Indonesische en Surinaamse acties ten behoeve van het Wereldjeugdfestival in Moskou.....	34
---	----

Agenda.

Stakingen. (opgave over de maand juni 1957).

* * *

HOOFDSTUK I - COMMUNISME INTERNATIONAAL.

Belgrado en "het socialistische kamp".

De gebeurtenissen van de laatste anderhalve maand hebben opnieuw aangetoond in hoe sterke mate de aard der betrekkingen tussen Joegoslavië en de Sowjet-Unie aan schommelingen onderhevig is. De Joegoslaven hebben in woord en geschrift geen gelegenheid voorbij laten gaan om te getuigen van hun zuiverheid in de marxistisch-leninistische leer. Nog in april 1957 voelde president TITO zich gedrongen op het congres van de Liga van Joegoslavische Communisten vast te stellen, dat zijn regime met "Nationaal-communisme" niets uitstaande heeft. "Wij zijn communisten", verzekerde hij nadrukkelijk.

Op 24 mei j.l., aan de vooravond van zijn 65e verjaardag, constateerde TITO in een vraaggesprek met "Politika" te Belgrado, dat de Sowjet-Unie juist een agitatie-campagne van een half jaar tegen Joegoslavië had stopgezet. Zijn land had, zo zeide hij, het initiatief genomen om verdere verslechtingen van de betrekkingen met de door Moskou geleide landen te voorkomen. Deze woordkeus kan er op duiden, dat Belgrado zich geen illusies maakt.

Op 25 mei richtten zowel de hoogste leiders van de CPSU als van de Sowjet-staat verjaardags-gelukwensen aan "kameraad TITO". Een week nadien, op 3 juni 1957, herdacht de Joegoslavische pers de 2e verjaardag van het Accoord van Belgrado en begroette de sindsdien ingetreden verbetering in de betrekkingen tussen de USSR en het eigen land.

Op 25 juni 1957 voerde de president van Zuid-Slavië te Belgrado het woord op het 1e grote congres van de arbeidersraden in zijn land om er, tot veler verbazing, met verontwaardiging te gewagen van het voortduren van onkameraadschappelijke en kwaadaardige kritiek. Hij eiste, zonder Moskou of het Sowjet-blok te noemen, dat geen vertekend beeld van het Joegoslavische stelsel zou worden gegeven en dat ook het goede en positieve tot uitdrukking zou worden gebracht. Slechts dan waren, volgens president TITO, goede betrekkingen "tussen de landen van het socialisme en de volksdemocratie" mogelijk.

De principiële vastberadenheid waarmee Belgrado een eigen koers, zonder deelname aan de politiek van blokvorming in het Oosten en het Westen, blijft verdedigen, staat tot dusver een definitief betere verstandhouding met Moskou in de weg.

De situatie in Polen.

In de tweede helft van juni 1957 was de eerste secretaris van de Poolse Verenigde Arbeiders Partij te gast bij de Oost-Duitsers. Aan het slot van een bespreking met de SED ondertekenden GOMULKA en ULBRICHT een communiqué met de gebruikelijke wederzijdse plichtplegingen over onderling begrip en vriendschap. Polen heeft een concreet belang bij een bestendige goede verstandhouding met het onder Russische supervisie staande Oost-Duitse regime, aangezien Pankow, integenstelling met Bonn, van meet af aan de Oder-Neisselijns als definitieve grensscheiding tussen Polen en Duitsland erkende.

In de gezamenlijke Pools-Duitse partijverklaring stelden de partners nog o.m. vast, dat de ervaringen van India en China ook voor landen buiten het Aziatische continent van betekenis zijn. Opvallend is hierin alleen ULBRICHT's instemming met deze uitspraak. Warschau maakte er tevoren al geen geheim van een zekere bewondering te hebben voor ideeën en praktijken uit Oost en Zuid-Oost-Azië.

Te dezer plaatse dient - in aansluiting op het in het vorige M.O. hierover vermelde - nog te worden teruggekomen op een beslissing, genomen in de van 15 t/m 18 mei 1957 gehouden 9e C.C.-zitting van de Poolse Verenigde Arbeiders Partij. Ze betreft het optreden van bepaalde organen van het voormalige Poolse Ministerie van Openbare Veiligheid. In een aangenomen resolutie, die handelt over de verantwoordelijkheid van de Poolse C.P. voor deze vergrijpen, zijn nogeens heel onvriendelijke dingen gezegd over praktijken van het stalinisme. Uit de tekst ervan komt dit onverbloemd naar voren.

De activiteiten van de veiligheidsorganen steunden, blijkens de resolutie, op een beleid dat uitging van allerhand politieke vooroordelen en doctrinair geredeneer. Toepassing van de onjuiste (door Stalin geponeerde) theorie, dat de klassenstrijd verscherpt naar mate de opbouw van het socialisme vorderingen maakt, leidde tot bedenkelijke willekeur. In de resolutie is voorts gereleveerd, dat de leden van de Poolse geheime politie zich zelfs verheven voelden boven de hoogste leiding van de partij. Ook de eerste secretaris van het Centraal Comité was bijvoorbeeld niet gevrijwaard voor verdenkingen en beschuldigingen van die zijde.

De bewoordingen waarin de hiervoren vermelde resolutie is gesteld, zijn tekenend voor het huidige Poolse streven naar een zekere politieke onafhankelijkheid van Moskou, zij het binnen het raam van de Verklaring der Sowjet-Russische Regering van 30 oktober 1956.

Vastgelegd is hoe de ontbinding van de communistische partij van Polen (die op bevel van Stalin in 1938 plaats vond, waarbij verscheidene Poolse partijfunctionarissen in de Sowjet-Unie werden geliquideerd) tot stand kwam door middel van provocatie. In dezelfde passage is verder gelaakt, dat de Poolse veiligheidsorganen zich bij hun optreden lieten leiden door een onjuist inzicht in de kwestie Joegoslavië. Letterlijk spreekt de resolutie hier over "de provocatie tegen de leiding van de communistische partij van Joegoslavië".

"De Waarheid" becritiseert een rede van GOMULKA.

Het dagblad van de CPN heeft in zijn nummer van zaterdag 29 juni 1957 een kritisch geluid laten horen ten aanzien van sommige passages in de rede waarmede GOMULKA, de 1e secretaris van het centraal comité van de Poolse zusterpartij, het 9e plenum op 15 mei j.l. had ingeleid. Het is een ongesigneerd artikel, waarin de schrijver, waarschijnlijk Paul de GROOT, welhaast twee kolom tekst nodig heeft om te getuigen van zijn serviele instelling ten opzichte van Moskou. Het wordt GOMULKA kwalijk genomen te hebben gewaagd van de eenheid der internationale arbeidersbeweging "geleid door de communistische en werkerspartijen".....enz. enz.

"De Waarheid" zegt hierin te missen het noodzakelijk geachte onvoorwaardelijk erkennen van het internationale leiderschap van de CPSU.

Op gezag van het Nederlandse partijdagblad zou men moeten geloven, dat door het wijdverbreide, individuele boerenbezit en het bestaan van rijke boeren in Polen het kapitalisme nog op bedenkelijke wijze materiële voedingsbodem heeft. Aan het slot van het artikel wordt gesteld, dat het niet in overeenstemming met het principe van de dictatuur van het proletariaat is, wanneer de Poolse Verenigde Werkerspartij de staat wil leiden samen met de Boerenpartij.

Twee "februari"-vertogen.

In februari 1956 en 1957, dus met een tussenpoos van ongeveer een jaar, hielden resp. CHROESTSJOE en MAO TSE-TUNG in besloten kring belangrijke redevoeringen. De Russische partijleider haalde eertijds STALIN van zijn voetstuk en bracht zodoende de gehele communistische wereld in opschudding. Het is niet te verwachten, dat de rede van MAO een zó schokkende doorwerking zal hebben als die van zijn Russische tegenspeler. Niettemin is de Chinese uiteenzetting om de uitspraken op ideologisch terrein van grote betekenis te achten.

Beide toespraken hebben een onderling uiteenlopend karakter. De geheime rede van CHROESTSJOW, op 24-2-'56 aan het slot van het XXe CPSU-congres uitgesproken, was voornamelijk gericht tegen de persoonsverheerlijking en de uitwassen van Stalin's bewind. Moskou heeft de tekst daarvan nimmer gepubliceerd. In juni 1956 bracht het Amerikaanse Ministerie van Buitenlandse Zaken er een niet officiële, maar wel betrouwbaar geachte bewerking van in omloop.

De rede van MAO TSE-TUNG, die op 27-2-57 voor de uitgebreide zitting van de Chinese Opperste Nationale Vergadering blijkt te zijn gehouden, werd dezer dagen aan de openbaarheid prijsgegeven. Peking liet het niet aan buitenstaanders over een verhandeling van zo grote politieke betekenis bekend te maken. De op 18 juni j.l. vrijgegeven tekst omvat niet minder dan 17.000 woorden. Het Chinese nieuwsagentschap, dat de rede heeft verbreed, vestigde er de aandacht op, dat het stenogram door MAO persoonlijk voor dit doel gereviseerd en van enkele toevoegingen voorzien was. Het betoog, gebracht onder de algemene titel "Over de juiste oplossing van tegenstrijdigheden onder het volk", heeft een tweeledig karakter. Enerzijds is het een zeer genuanceerd theoretisch-marxistisch exposé, anderzijds een op praktische "Chinese" ervaringen steunende instructie. Sommige zinsneden zijn subtiel geredigeerd. Juist daarin huldigen de Chinese leiders kennelijk van de huidige Sowjet-Russische opvattingen afwijkende denkbeelden over de innerlijke structuur van de socialistische staat.

MAO TSE-TUNG onderscheidt de onverzoenlijke (antagonistische) tegenstellingen, die er bestaan tussen het socialistische en het kapitalistische stelsel en de wel te overbruggen (niet-antagonistische) tegenstellingen, die zijns inziens ook voorkomen in een socialistisch bestuurd samenleving, zowel tussen groepen en personen, wier belangen kunnen botsen, als tussen de leiding in de socialistische maatschappij en de door haar bestierde massa.

CHROESTSJOW heeft op 28 mei j.l., dus nog vrij geruime tijd vóórdat Peking de rede van MAO officieel publiceerde, in een interview voor de Amerikaanse televisie afstand genomen van bepaalde nieuwe Chinese denkbeelden. Hij heeft hierbij in één passage de indruk gewekt de Chinese theorie over de mogelijkheden van het bestaan van tegenstrijdigheden binnen het socialisme niet van toepassing te achten op de situatie in de Sowjet-Unie. In de "Prawda" van 4 juni daaropvolgend, welk blad het vraaggesprek uitvoerig weergaf, ontbreekt juist die passage. - MAO -

MAO had overigens - kennelijk onder eerbiediging van het beginsel van "de eigen weg naar het socialisme" - in zijn toespraak gesteld, dat zijn opvattingen gezien moeten worden in het licht van bestaande bijzondere verhoudingen in China. Het zou geenszins de bedoeling zijn ze dwingend ter navolging in andere communistische landen voor te dragen.

Maarschalk TITO maakte inmiddels duidelijk, dat hij het door MAO in acht genomen voorbehoud lofwaardig vindt. Het Poolse communistische dagblad "Trybuna Ludu" constateerde tezelfder tijd, dat vele aspecten van Chinees denken en Chinese praktijken overeenkomen met de Poolse opvattingen. De Polen willen de Chinese denkbeelden echter geenszins mechanisch copiëren.

* * *

Op het terrein van de communistische ideologie geeft Rood-China zijn eigen interpretatie van de historisch-materialistische ontwikkeling, gebaseerd op de in China verworven ervaringen. De leiders te Peking hebben er in hun voorlopig grote en zelf erkende materiële afhankelijkheid van de economische en industriële prestaties van de USSR zeker geen belang bij zich van Moskou te vervreemden. In de rede van MAO kunnen in dit opzicht dan ook vele "koude berekeningen" worden aangetroffen.

Min of meer "in het voorbijgaan" en pas aan het slot van zijn uitvoerige verhandeling heeft MAO Sowjet-Rusland genoemd. China moet, zo betoogde hij, om een grote industriële macht te worden gewetensvol leren van de Sowjet-Unie, die reeds 40 jaren aan de opbouw van het socialisme werkt. Hij prees bovenal wat de USSR tot nog toe in materieel grote omvang voor China had gedaan. Ook de broederlanden in Oost-Europa hadden zekere bijstand verleend. Overigens moest men, volgens MAO, zowel van kapitalistische als van niet-kapitalistische landen leren, een opvatting welke CHROESTSJOW reeds vroeger heeft geuit.

In de door MAO TSE-TUNG gegeven conceptie van het communisme springen momenteel vooral het element van verdraagzaamheid en het element van betrekkelijkheid in het oog.

Wat die verdraagzaamheid aangaat: voortaan moet alleen nog tegen "wezenlijke vijanden" van het socialisme met harde hand worden opgetreden. Vandaar dat in de rede verschillende malen is gewezen op het gebeuren in Hongarije, waar vroegere communistenleiders het de contrarevolutionaire elementen zouden hebben vergemakkelijkt om hun ondermijnd werk te verrichten. Evenals CHROESTSJOW in zijn geheime februari-

rede van 1956 had gedaan verwierp MAO thans op zijn beurt de theorie van Stalin over het verscherpen van de klassenstrijd naar mate de opbouw van het socialisme vorderingen maakt.

MAO heeft gesteld, dat het noodzakelijk is om in de socialistische maatschappij de vrije meningsuiting toe te staan en loyale opposenten niet in het gareel te dringen. Hij ging zelfs zover om stakingen en ongeregelde heden van het afgelopen jaar onder China's arbeiders, studenten en boeren voornamelijk toe te schrijven aan "bureaucratische fouten".

Het element van de betrekkelijkheid heeft MAO ter sprake gebracht in zijn verwijzing naar specifieke, in China nog bestaande toestanden. De overgang naar het socialisme is zijns inziens in grote trekken voltooid, maar de klassenstrijd is nog niet voorbij al draagt hij niet meer het turbulente, massale karakter, kenmerkend voor de revolutionaire periode. MAO TSE-TUNG heeft waarschijnlijk zijn aandacht speciaal toegespitst op de maatschappelijke en politieke verhoudingen in China, waar "socialisten" en "kapitalisten" voorshands nog in vreedzame coëxistentie leven, toen hij in zijn rede (hoofdstuk 8) de opmerking plaatste, dat in dit opzicht de vraag of het socialisme dan wel het kapitalisme zal overwinnen nog altijd niet werkelijk beslist is. Vlak daarvoor had MAO uitgeweid over het streven van het proletariaat en van de bourgeoisie om elk naar eigen levensbeschouwing de wereld een ander aanzien te geven.

Al de tegenwoordige "inschikkelijkheid" in Rood-China ten spijt kunnen zes politieke criteria, opgesomd in dezelfde februari-rede van MAO, er geen twijfel over laten bestaan, dat de machthebbers van Rood-China het zó stellen, dat, willen de Chinese staatsburgers zich niet bij de volksvijanden (het giftige onkruid) scharen, zij gehouden zullen zijn:

1. de overgang naar het socialisme en de opbouw ervan te bevorderen en niet te schaden;
2. de leiding van de communistische partij te versterken en geen pogingen te doen om deze terzijde te stellen of te verzwakken;
3. behulpzaam te zijn bij het consolideren van de volksdemocratische dictatuur en deze niet te ondermijnen of te verzwakken;
4. te helpen het democratisch centralisme te consolideren, dit niet te ondermijnen of te verzwakken;

5. de internationale socialistische solidariteit en de verbondenheid van de vredelievende volkeren over de gehele wereld te bevorderen en deze niet te verzwakken en
6. behulpzaam te zijn bij het tot een eenheid smeden van de verschillende nationaliteiten binnen China en deze niet van elkaar te vervreemden.

De meest betekenisvolle van de zes criteria acht MAO "de socialistische weg" en "het leiderschap van de partij".

De genoemde criteria zouden een vrije discussie over verschillende kwesties door het volk niet behoren te belemmeren maar juist aan te moedigen.

De pers van het Sowjet-blok heeft de rede van MAO vrij spoedig na de officiële publicatie door Peking in volledige vertaling overgenomen.

Hongarije.

Ongeveer tezelfder tijd heeft de pers in Sowjet-Rusland en de communistische satellieten geen goed woord over gehad voor een gedocumenteerd relaas van grote omvang - 150.000 woorden - dat op 20 juni 1957 namens de Verenigde Naties is uitgebracht door een internationaal comité uit de UNO. Het beschrijft de Sowjet-interventie van oktober/november vorig jaar in Hongarije. De daarin voorgedragen feiten bieden een schril, op feiten gebaseerd beeld van communisme - in-de-praktijk d.w.z. ontdaan van mooie woorden en verfijnde redeneertrant, zoals bijv. ten beste gegeven in de hierboven vermelde verhandeling van MAO TSE-TUNG. De communisten hebben de rapporten, verhoren e.d., die het communistische verraad, de brute geweldpleging en de onderdrukking van een massale drang naar vrijheid in Hongarije boekstaven, als imperialistische laster en contra-revolutionair gekuip bestempeld.

Het comité der Verenigde Naties heeft er in het rapport zelf de aandacht op gevestigd, dat de Sowjet-Russische en de Hongaarse communistische machthebbers iedere medewerking aan het instellen van een onpartijdig onderzoek bijvoorbeeld hadden geweigerd.

HOOFDSTUK II - ACTIVITEITEN VAN DE CPN EN HAAR HULPORGANISATIES.

De CPN.

Agitatie tegen Speidel.

De actie tegen de benoeming van generaal Speidel leefde tegen eind mei met een op 21-5-57 door Gerben WAGENAAR in de Tweede Kamer gehouden interpellatie weer enigszins op. Met groot opgemaakte artikelen wilde de CPN kennelijk pogen de agitatie tegen Speidel tijdens diens bezoek aan ons land tot een hoogtepunt op te voeren.

Een van de vragen van G. WAGENAAR was dan ook of de minister-president de Staten-Generaal wilde mededelen wanneer het bezoek van de generaal zou plaatsvinden. Dr. DREES antwoordde hierop dat de datum voor het bezoek nog niet was vastgesteld maar vermoedelijk in de tweede helft van juni zou plaatsvinden. Dit antwoord bevatte derhalve niet de precieze door de CPN zo zeer gewenste datum.

Zoals bekend arriveerde generaal Speidel op 5 juni in Nederland. "De Waarheid" van die dag bracht een aantal foto's van aanplakbiljetten en gekalkte leuzen in Amsterdam met opschriften als "Speidel is moord", "Weg met Speidel" e.d.

In een commentaar onder deze foto's schreef het blad: "Het gerucht ging dat de nieuwe opperbevelhebber van het NAVO-leger vandaag voor zijn reeds aangekondigd bezoek in Nederland zou komen. De regering houdt de datum van het bezoek angstvallig geheim, omdat zij zelf er van overtuigd is, dat hij niet welkom zal zijn. Voorzover onze inlichtingen strekken, is het gerucht van Speidels komst niet bevestigd".

De volgende dag schreef de krant echter: "De geruchten waarvan "De Waarheid" gisteren melding maakte zijn bewaarheid: Speidel is in Nederland geweest". Het blad wijdde verder uitvoerig uit over het feit dat de regering - kennelijk bevreesd voor massale demonstraties tegen de generaal - de datum van zijn komst geheim gehouden had. Nog verschillende keren daarna legde het partijorgaan hierop de nadruk. Zo schreef F. BARUCH in "De Waarheid" van 7 juni onder het opschrift "Als een dief in de nacht": "Bewezen is hoe groot de kracht van het verzet van ons volk is, geleid door de CPN. Bewezen is ook dat de invloed en de rol die "De Waarheid" op de menings-

vorming van het publiek heeft".

De anti-Speidel-campagne van de CPN, aldus toonden de feiten aan, is niet uitgegroeid tot een beweging van enige omvang. Hier en daar in den lande zijn anti-Speidel-leuzen gekalkt en/of biljetten met een zelfde strekking aangeplakt.

CPN en AAA-comité.

De agitatie van de CPN ging zich vervolgens vooral richten tegen de proeven met atoombommen en het legeren van atoomwapens in Nederland.

Een zeer welkom aanknopingspunt voor de partij vormde hierbij het in Haarlem opgerichte A(nti) A(toombom) A(ctie) Comité. Door zich achter de doelstellingen van dit comité - waarvan de initiatiefnemers geen communisten of daarmee sympathiserenden zijn - te scharen, poogde de CPN weer enig contact met de "massa" te krijgen, waarvan zij sinds de november-gebeurtenissen in Hongarije meer dan ooit geïsoleerd staat.

Verwacht mag worden, dat de CPN de kansen die het AAA-comité biedt om nieuwe contacten te leggen met beide handen zal aangrijpen, zonder zelf op de voorgrond te treden. Het streven van de CPN het isolement te doorbreken kan ook blijken uit de redevoering van Paul de GROOT op een openbare vergadering d.d. 11 juni j.l. in Krasnapolsky, de eerste, die de CPN als gevolg van de "zaal-afdrijving" na de vierde november in Amsterdam kon beleggen. Nederland stond z.i. voor de keuze van ontwapening of vernietiging. Brede lagen van de bevolking, speciaal van de PvdA, zouden dit inzicht van de CPN delen waardoor de eenheid van actie van onderop zou kunnen groeien.

De CPN gaat door in felle bewoordingen tegen de bestedingsbeperking te ageren, die slechts de werkende bevolking zou treffen.

Onder de titel "De prijs van een deur" verscheen in dezelfde trant geschreven als de bijdragen over "Het kapersnest Bloemendaal", (besproken in het maandoverzicht no. 3 1957) in de loop van de maand mei een serie artikelen over het Bruynzeel-bedrijf. Op deze wijze gaat de CPN voort stemming te maken teneinde de klassenstrijd toe te spitsen.

Partij-conferentie van CPN-leden uit gemeenteraden en Provinciale Staten.

De in 1958 te houden verkiezingen voor de gemeenteraden en de Provinciale Staten beginnen hun schaduwen vooruit te werpen. De CPN belegde op 14 en 15 juni een partijconferentie waarvoor de communistische leden van bovengenoemde organen uitgenodigd waren. Het doel was zich te beraden over de politieke oriëntatie van deze verkiezingen en van gedachten te wisselen over het raadswerk en een program op te stellen.

Aan de Provinciale Staten is vrijwel geen aandacht besteed, er werd uitsluitend over de gemeenteraadsverkiezingen gesproken.

Het belang dat de CPN aan deze conferentie hecht blijkt o.a. uit het feit dat "De Waarheid" er drie lange artikelen aan besteedde. Partijvoorzitter Gerben WAGENAAR hield de inleiding. Hij achtte het hoofdzaak van de verkiezingscampagne een strijd te maken voor de algemene doeleinden van de partij. Meer dan ooit is daarom het mobiliseren van het volk-vóór alles van de communistische arbeiders - tegen het atoomgevaar, tegen Speidel, tegen de bewapening en tegen de bestedingsbeperking nodig. Als middel daartoe beval WAGENAAR de gemeenteraadsleden aan bijzonder te ijveren voor een volledige compensatie van de huurverhoging ten behoeve van de sociaal gesteunden. In het algemeen moesten er naar zijn mening CPN-lijsten komen en geen bloklijsten.

Op deze inleiding volgde een discussie, waaraan volgens het verslag in "De Waarheid" tientallen sprekers hebben deelgenomen. Paul de GROOT gaf tenslotte een samenvatting van de discussie, waarin hij opmerkte dat de verkiezingen van het volgend jaar in wezen een uitspraak zijn over het tegenwoordige zeer wankel staande noodkabinet. Met nadruk stelde De GROOT vast, dat de CPN elke poging tot afzakken naar het reformisme ook op het gebied van het raadswerk afwijst. Verder keerde hij zich tegen sectarische afgeslotenheid en schijn-radicalisme. Het is onze taak, aldus De GROOT, ook een onverzoenlijke ideologische en praktische strijd binnen onze partij te voeren tegen terugval in sociaal-democratische en andere ontaardingsverschijnselen.

Onenigheid in het partijbestuur van de CPN.

Er zijn gegronde redenen om te vermoeden dat de laatste hierboven vermelde passage uit De GROOT's discussie-samenvatting op de gehouden partijconferentie verband houdt met een ernstige onenigheid, die in de loop van mei 1957 in het partijbestuur van de CPN aan de dag is getreden. Over deze kwestie kan - in het kader van dit maandoverzicht - thans nog slechts worden vermeld, dat zij is voortgevloeid uit de tegenstellingen tussen het verbondsbestuur van de EVC en het partijbestuur van de CPN, waarvan in maandoverzicht no. 4/1957 (blz. 26) reeds melding werd gemaakt.

Vacantiereizen achter het IJzeren Gordijn.

Gedurende de maanden mei en juni 1957 hebben vrij veel voor-
aanstaande CPN-ers onder wie partij- en dagelijks bestuurders, een
vacantiereis ondernomen naar landen achter het IJzeren Gordijn.

Als eersten viel deze "eer" te beurt aan de leden van het partijbestuur Piet BAKKER en Joop HESSELMAN, die tevens secretaris zijn resp. van de CPN-districten Den Haag en de Zaanstreek. Zij vertrokken op 6 mei j.l. naar Oost-Duitsland. Op 30 mei volgden Nico LUIRINK, lid van het dagelijks bestuur, Wim JANSZ, landelijk propagandist voor partij en dagblad en het partijbestuurslid Kees MEIJER, die een vierweekse reis naar Polen maakten.

Op 31 mei verlieten Rinus HAKS, lid van het dagelijks bestuur en Harry KLEUVER, lid van het districtsbestuur Amsterdam, ons land om via Praag naar Moskou te reizen.

Een week later, op 6 juni, werd dit zelfde traject afgelegd door Jaap WOLFF, de secretaris van Paul de GROOT.

Alle genoemde CPN'ers maakten de reis per vliegtuig en in gezelschap van hun gezin. Enkele partijfunctionarissen zullen van de gelegenheid gebruik maken om zich medisch te laten onderzoeken.

De partijleiding maakt zich blijkbaar zorgen over het lichamelijk welzijn van zijn naaste medewerkers. Het gebeuren in Hongarije en de weerslag ervan in Nederland zullen hieraan wel niet vreemd zijn. Ook het feit dat het partijbestuur binnen het tijdsbestek van een half jaar twee van zijn leden - na ongeneeslijk ziek te zijn

- geweest -

geweest - door de dood verloor, n.l. Jaap BRANDENBURG en Jan HAKEN, speelt hierbij een rol.

Voor zaken.

De partijbestuurders Marcus BAKKER en Henk HOEKSTRA verbleven van 29 mei tot 4 juni in Oost-Duitsland. Hun reis, per trein, had geen vakantie-karakter. Zij vertegenwoordigden de CPN op het van 29 tot en met 31 mei in Oost-Berlijn gehouden congres van de KPD.

Siep GEUGJES, die op 17 juni j.l. naar Praag vertrok, zal vanuit Tsjecho-Slowakije een serie artikelen schrijven voor "De Waarheid" over de toestand aldaar. Zoals bekend verbleef Siep GEUGJES aan het begin van dit jaar voor het zelfde doel een maand in Hongarije.

Het 11e Waarheid-Zomerfeest. (25 augustus 1957).

Het jaarlijkse evenement, dat het dagblad "De Waarheid" zijn lezers en andere belangstellenden in de vorm van een "volksfeest" pleegt te bieden, is ditmaal meer dan ooit een aangelegenheid, waarvan het welslagen de partij wel zeer ter harte moet gaan. Een met name door zijn grote opkomst geslaagd Zomerfeest zou voor de CPN niet alleen een "bewijs" zijn, dat de partij weer in het offensief is en de "Hongarije-terreur" definitief is uitgewerkt, maar het zal tevens beschouwd worden als een teken, dat de partij het verkiezingsjaar 1958 met enig optimisme tegemoet kan treden.

In de oproep van het partijbestuur van de CPN, die in verband met dit 11e Waarheid-Zomerfeest werd gepubliceerd ("De Waarheid" van 8-6-57), wordt gezegd, dat de zomerfeesten "massale strijdbijeenkomsten voor de grote vraagstukken van de dag" zijn geworden, alsmede dat zij de verbondenheid demonstrenen tussen het partijblad en de arbeidersklasse.

Niet zonder trots gewaagt de oproep, dat het in de novemberdagen van 1956 en daarna niet gelukt is "De Waarheid" het zwijgen op te leggen. Zowel pogingen tot het in brand steken van de drukkerij als tot het ruineren van de krant o.a. door de advertentie-boycot, mislukten. De onuitputtelijke solidariteit van de lezers en de vrienden van het blad was en bleef een waarborg voor het dagelijks verschijnen van de krant.

Politiek gezien bevat de oproep geen nieuws. Oude strijdparolen als de Duitse herbewapening, atoomwapans, bestedingsbeperking en Speidel moeten het doen. Wat de binnenlandse politiek aangaat blijft men aandringen op eenheid tegen Romme.

Het Waarheid-Zomerfeest zal op zondag 25 augustus a.s. plaatsvinden, evenals vorig jaar op een terrein aan de Nieuwe Hemweg te Amsterdam.

Verschillende circusartisten zullen de bezoekers bezighouden; daarnaast zullen er kermisattracties, stands van mantelorganisaties alsmede allerhande kramen met eet- en drinkwaren zijn.

Verder spreekt het voorlopige programma van sportwedstrijden en boks- en judodemonstraties.

Intern is de gehele partij aan het werk gezet om zo mogelijk tien-duizenden deelnemers voor het feest in te schrijven.

Financiën.

Naar verluidt zullen er aan de voorbereiding van het Waarheid-Zomerfeest enkele tienduizenden guldens ten koste worden gelegd. De toegangsprijs bedraagt 75 cent per persoon; voor militairen en ouden van dagen 40 cent. Kinderen beneden de 14 jaar hebben onder geleide vrije toegang.

Naast de entree-gelden ontvangen de organisatoren bedragen voor het verpachten van standplaatsen aan handelaren in eet- en drinkwaren. Ook dit jaar zijn sluitzegels in omloop gebracht ter waarde van 10 cent. Hiervan moet 2 cent aan de landelijke organisatie worden afgedragen.

Open brief van Theun de VRIES aan Nico ROST.

"De Waarheid" van 19 juni publiceerde een open brief van de communistische schrijver Theun de VRIES, gericht aan Nico ROST.

De aanleiding tot deze publicatie was een artikel van ROST in "De Nieuwe Stem" over het proces Wolfgang HARICH. Deze laatste, professor aan de Oost-Berlijnse Humboldt-Universiteit, werd in maart j.l. tot 10 jaar dwangarbeid veroordeeld, omdat hij gepoogd zou hebben de regering van de DDR omver te werpen. Nico ROST attackeerde in zijn artikel in felle bewoordingen de rechtsorde in Oost-Duitsland.

Bovendien beschuldigde hij er Walter ULBRICHT van professor HARICH wegens diens afwijkende politieke mening met 10 jaar dwangarbeid te hebben laten straffen.

Nico ROST zond een overdruk van dit artikel, voorzien van een opdracht aan Theun de VRIES, die hij daarbij aanduidde als "mijn oude vriend Theun".

In zijn open brief distancieert De VRIES zich op felle wijze van de beschuldigingen door Nico ROST geuit aan het adres van de Oost-Duitse republiek. Als goed CPN'er - bovendien lid van het partijbestuur - wijst De VRIES erop, dat de CPN in 1956 een resolutie uitgaf waarin de communisten uiteenzetten dat zij zich zullen onthouden van lof en blaam op feiten en daden in de Sowjet-Unie en de volksdemocratische landen, wanneer de strekking en oorzaak ervan niet te overzien zijn. De VRIES roept Nico ROST op dit beginsel voortaan ook tot het zijne te maken.

In het slot van zijn open brief raakt Theun de VRIES nog een kwestie aan, die voor ROST minder prettig is. De VRIES acht het n.l. voor ROST nuttiger te protesteren tegen de dreiging van atoombombcentra in Nederland, dan "rancune te schoppen" tegen het land waar ROST destijds niet langer blijven kon.

Nico ROST (21-6-96), van beroep letterkundige en journalist, is, hoewel hij de communistische beginselen is toegedaan, geen lid van de CPN. Tot november van het vorig jaar werd hij evenwel in communistische kringen gewaardeerd, getuige de loftrompet die er ter gelegenheid van zijn zestigste verjaardag in de communistische pers over hem werd gestoken. In een bijdrage van Theun de VRIES, in "De Stem van het Verzet" werd ROST zelfs bewierookt.

Na de gebeurtenissen in Hongarije behoorde ROST evenwel tot hen die de zgn. verklaring Romein ondertekenden en deze gestand deden, ook nadat de CPN daarover haar afkeuring had uitgesproken. In deze verklaring werd, zoals bekend, zowel het optreden van de Engelsen en Fransen in Egypte als dat van de Russen in Hongarije veroordeeld.

Kort na 1945 kwam ROST veelvuldig achter het IJzeren Gordijn, waar hij dan de gast was van de "volksdemocratische" regeringen. In 1949 richtte de Oost-Duitse regering zelfs een diner te zijner ere

aan, waarbij ook Otto GROTEWOHL aanzat. ROST had reeds de functie gekregen van conservator van een letterkundig archief. Zijn benoeming tot hoogleraar in de DDR lag in het verschiet. In 1951 werd hem echter - vermoedelijk als gevolg van inlichtingen die de CPN-leiding aan de Oost-Duitse communistische partij had gezonden - te verstaan gegeven dat hij niet langer welkom was in de DDR, waarop ROST naar Nederland terugkeerde.

De felle toon, waarmee Theun de VRIES ROST en daarmee ook HARICH, in zijn open brief afstraft, is des te interessanter omdat Theun de VRIES professor HARICH goed gekend moet hebben. Nu laatstgenoemde ten val is gebracht en ook Nico ROST zich in communistische ogen onmogelijk heeft gemaakt, is het zaak voor Theun de VRIES, zich van beiden op duidelijke wijze te distancieren.

De affaire-HARICH doet De VRIES dan ook af met de gememoreerde partijresolutie en ROST bijt hij toe hem voortaan van diens indrukken, overdrukken en misdrukken betreffende het socialisme te verschonen. De VRIES voegt hieraan toe: "wie in deze tijd, waar leven en dood van de mensheid op het spel staan, zo tuchtloos en redeloos van leer trekt tegen de wereld van het socialisme, is mijn vriend niet".

Kort geding inzake vertaling "Niet bij brood alleen".

Na hetgeen in M.O. no. 4/1957 over de rol van de communistische uitgeverij en boekhandel "Pegasus" en de uitgeverij "De Bezige Bij" met betrekking tot een Nederlandse vertaling Van DOEDINTSEW's "Niet bij brood alleen" kon worden vermeld, is het onlangs (17-6-57) tot een juridisch treffen gekomen tussen deze uitgeverijen.

Volgens persberichten heeft Pegasus namens de Franse agent van de Sowjet-auteur de communistische "Agence Littéraire et Artistique Parisienne" - van wie Pegasus de rechten voor Nederland had gekocht - "De Bezige Bij" in een kort geding gedagvaard. De communist Mr. Louis MOK, die als verdediger voor Pegasus optrad, betoogde o.a. dat zijn cliënt in overleg met "De Vereniging tot bevordering van de belangen des boekhandels" het exclusieve recht van vertaling had

-verkregen -

Verkregen. Het betreft hier n.l. in zekere zin een "vrij werk", omdat de Sowjet-Unie (nog) niet aangesloten is bij de Berner Conventie, waarin o.a. de kwestie van de auteursrechten is geregeld.

De Vereniging had inmiddels aan "De Bezige Bij" laten weten, dat zij een introductie van een Franse uitgave in het Nederlands van DOEDJINISSEW's boek in strijd zou achten met haar vertalings-reglement. Op 1 juni l.l. deelde "De Bezige Bij" aan de Vereniging mede, dat zij zich zou neerleggen bij de beslissing van de Vereniging, doch dat zij zich tevens het recht van een ongekuiste uitgave voorbehield, indien in de nederlandse vertaling van Pegasus bepaalde gedeelten zouden zijn geschrapt.

De president van de Amsterdamse Arrondissements Rechtbank merkte in zijn uitspraak op, dat hij het aanhangig gemaakte kort geding eenodeloos proces vond, omdat Pegasus z.i. feitelijk al voldoende zekerheid had verkregen dat "De Bezige Bij" zich aan de beslissing van de Vereniging zou houden.

Pegasus werd op grond hiervan in zijn eis - een dwangsom van honderdduizend gulden - niet ontvankelijk verklaard en werd als gevolg daarvan veroordeeld in de kosten van het geding. (f 157, 50).

* * *

MANTELORGANISATIES.

Vredesbeweging.

Conferentie te Colombo (10 tot 16 juni 1957).

De in april en mei door het "Appel van Berlijn" tot verdere ontplooiing gebrachte activiteit der communistische vredesbeweging vond een hoogtepunt in de voor het eerst op Aziatische bodem gehouden zitting van de Wereldvredeeraad.

Het WVR-secretariaat had - waarschijnlijk gehandicapt door zijn officiële verbanning uit Wenen - een "voorbereidings- en liaisoncomité" in het leven geroepen, dat zich te Helsinki vestigde. De keuze viel dus op een Europese stad van enige betekenis, evenals Wenen gelegen in een politiek - neutraal land.

De Oostenrijkse regering blijkt intussen het besluit tot uitwijzing van het WVR-secretariaat te hebben ingetrokken. De Raad zal in de toekomst derhalve gemakkelijker en rustiger kunnen werken dan de laatste tijd het geval is geweest.

Op de conferentie te Colombo waren vredesorganisaties uit meer dan zestig landen vertegenwoordigd, alsmede drie communistische massa-organisaties, t.w. de IDVF (Vrouwenbeweging), de IVDJ (Juristen) en de IOJ (Journalisten). De Nederlandse Vredeeraad was vertegenwoordigd door leden van het Algemeen Bestuur, Dr. W.H. van DOBBEN (voorzitter), C. SPOOR, W. van der LINDEN en H.P. LANGENDIJK.

De officiële talen, waarvan men zich ter conferentie bediende, waren Engels, Frans, Spaans en Russisch.

Namens de Nederlandse delegatie werd het woord gevoerd door Dr. W.H. van DOBBEN (in het Engels) en H.P. LANGENDIJK (in het Duits).

Van een t.a.v. het geschil tussen Israël en zijn buurstaten verwachte bemiddelende rol dezer afvaardiging is althans uit

de redevoeringen van de Nederlanders te Colombo niet gebleken. Na het bezoek van de Israëliër J. MAJUS aan de NVR (zie vorig M.O.) was een Nederlandse tussenkomst verondersteld. Dat de beide partijen in het betreffende geschil nog steeds vijandig tegenover elkaar staan bleek o.m. uit de scherpe redevoeringen der Israëliische afgevaardigden enerzijds en de Syrische en Egyptische woordvoerders anderzijds.

De tot de vergadering gericht boodschap van de WVR-president Frédéric JOLIOT-CURIE - die niet in persoon aanwezig was - wekt de indruk, dat de leiding van de Wereldvredeesraad streeft naar verzoening tussen de partijen in het geschil. In dit verband is het wellicht van betekenis er op te wijzen, dat noch Egypte noch Israël in het conferentie-presidium waren vertegenwoordigd.

Nederland en Indonesië.

Waarschijnlijk heeft de Nederlandse Vredesraad een grotere waardé toegekend aan het gesprek over de politieke verhouding tussen Indonesië en Nederland - gevoerd door de respectievelijke delegaties - dan aan de zaken het Midden-Oosten betreffende. Het onderhoud tussen beide delegaties werd afgesloten met een gemeenschappelijke verklaring. Daarin wordt betoogd, dat het geschil tussen de Nederlandse en Indonesische Regeringen over West-Iriën (Nederlands Nieuw-Guinea) de voornaamste oorzaak is van de slechte betrekkingen tussen de beide landen. In deze situatie zou o.m. verbetering zijn te brengen door hervatting van de onderhandelingen terzake op regeringsniveau. De vestiging van goede relaties tussen Nederland en Indonesië wordt in de verklaring tevens een waardevolle bijdrage genoemd ter bevordering van de internationale ontspanning.

Kernwapen-gevaren.

Voor het overige was de WVR-zitting te Colombo geheel gewijd aan de stopzetting van de proeven met atoom- en waterstofwapens. De meeting eindigde met het aanvaarden van een verklaring, waarin de volkeren, de diverse regeringen alsmede de secretaris-generaal der Verenigde Naties worden opgeroepen zich te beijveren voor onmiddellijke stopzetting van de proeven met kernwapens.

Beperking of voorafgaande melding van de proefnemingen wordt onvoldoende geacht.

Verwacht mag worden, dat de Wereldvredeesraad zijn activiteit op dit punt voorshands zal blijven intensiveren, mede ook om het initiatief terzake in eigen hand te houden.

Dit laatste geldt trouwens ook van de derde internationale conferentie tegen A- en H-bommen, van 6 tot 16 augustus a.s. in of nabij Tokio te houden. Zij is kort geleden aangekondigd door de Japanse Raad tegen A- en H-bommen.

De rol, die de Wereldvredeesraad bij de voorbereiding ervan op de "achtergrond" speelt, trad evenwel tijdens de meeting te Colombo duidelijk aan het licht. De Wereldvredeesraad blijkt namelijk de vredesraden in een aantal landen te hebben uitgenodigd vertegenwoordigers aan te wijzen om zitting te nemen in een Internationaal Voorbereidings Centrum, dat tot taak zal hebben de komende conferentie van Tokio voor te bereiden. De eerste zitting van dit comité zou op 20 juni in Tokio plaatsvinden.

De anti-atoombomactie in Nederland.

Evenals de Wereldvredeesraad ziet ook de Nederlandse Vredesraad zich gesteld voor de noodzaak het initiatief bij de actie tot stopzetting van de atoombomproeven te behouden. Men besloot dan ook - gelijk de CPN - de activiteit van de in verschillende plaatsen opgerichte AAA-(=anti-atoombom-actie) comité's te ondersteunen. Het belangrijkste en oudste comité van deze aard is dat te Haarlem. Het is bereid individuele steun te aanvaarden van figuren van uiteenlopende politieke instelling (ook communisten) doch wenst zich niet te associëren met politiek-georiënteerde organisaties (zoals de NVR), die gelijkgerichte activiteit aan de dag leggen.

Niettemin poogt de NVR-leiding deze A.A.-actie voor zich te monopoliseren door nieuwe AAA-dochtercomité's in het leven te roepen, die zich weliswaar dienen te richten naar de grondgedachten (o.m. de verklaring van Albert SCHWEITZER) van het Haarlemse "moedercomité", doch overigens aan de leiband van de NVR zullen lopen.

Op gelijke basis tracht de NVR sinds medio mei 1957 - ondermeer op advies van "Kerk en Vrede" - toenadering te verkrijgen tot de Onafhankelijke Contactcommissie voor Vredeswerk (OCV), waarbinnen diverse pacifistisch ingestelde groeperingen in ons land federatief samenwerken. Het NVR-bestuur streeft er naar binnen deze OCV te worden opgenomen. Een positieve reactie mocht de Vredesraad tot dusver van OCV-zijde evenwel niet ontvangen

* * *

Jeugdbeweging.

Het Wereldjeugdfestival.

Hoewel de communistisch geïnspireerde jeugdorganisaties, ANJV en OPSJ, hun goedkeuring hechten aan de A.A.actie, richt hun aandacht zich momenteel toch hoofdzakelijk op de voorbereiding van het 6de Wereldjeugdfestival en het 4de Wereldjeugdcongres, van 28 juli tot 11 augustus in Moskou en van 16 tot 22 augustus a.s. in Kiew te houden.

De leiding van de Nederlandse delegatie naar het WFDJ-congres in de Oekraïense hoofdstad zal waarschijnlijk berusten bij de vice-voorzitter van het ANJV, B. SCHMIDT. Laatstgenoemde staat echter bij de voorbereiding van dit congres in Nederland niet langer alleen, aangezien de voorzitter van het Verbond, Joop WOLFF, en diens echtgenote Tr. R. BULTJE op 1 juni j.l. na een langdurig verblijf in de Sowjet-Unie in ons land terugkeerden.

Wat de voorbereiding van het festival aangaat: het is nu vrijwel zeker, dat de Nederlandse delegatie tussen de 700 en 750 leden zal tellen.

De reis zal naar men verwacht grotendeels per trein worden gemaakt en de eerste groepen zullen omstreeks 23 juli a.s. uit Nederland vertrekken.

De internationale "festivalestafette", op 24 mei j.l. in Amsterdam gestart, ving op 9 juni zijn route door België aan

nadat de estafette-vaan door een Nederlandse delegatie nabij de grenspost Maastricht-Kanne aan het festivalcomité der Zuidereburen was overgedragen.

Hulp aan Egypte.

Het op initiatief van de OPSJ in december 1956 in het leven geroepen Jeugdcomité "Hulp aan Egypte" beëindigde blijkens een artikel in het ANJV-orgaan "Jeugd" no. 6 (juni) zijn inzamelingsactie. Het comité zou zich inmiddels tot een aantal Egyptische jeugdorganisaties hebben gewend met het verzoek mede te delen, hoe het ingezamelde geld (volgens "Jeugd": "enige honderden guldens") het best besteed kan worden. Men zou het bedrag tijdens het komende festival in Moskou aan de Egyptische delegatie willen overhandigen.

Naar aanleiding van de zinsnede in "Jeugd", volgens welke men "enige honderden guldens" zou hebben geïncasseerd, moet worden gememoreerd, dat van OPSJ-zijde op 9 april j.l. reeds een publicatie werd uitgegeven, waarin vermeld stond, dat in het kader van de bewuste actie gedurende de afgelopen maanden circa f.1.000.-- werd opgehaald!

Men kan zich naar aanleiding van een en ander afvragen of het wellicht in de bedoeling der organisatoren ligt een deel van het ingezamelde bedrag (thans mogelijk reeds meer dan het van OPSJ-zijde genoemde bedrag van f.1.000.--) voor eigen doeleinden aan te wenden, gezien ook de precaire financiële situatie, waarin zowel het ANJV als de OPSJ zich bevinden.

* * *

Vereniging "Nederland-USSR."

Op 23 juni j.l. organiseerde de afdeling Amsterdam van de Vereniging "Nederland-USSR" ter gelegenheid van het tienjarig bestaan van de vriendschapsorganisatie, een feestavond in de grote zaal van "Krasnopsky" te Amsterdam.

Op deze avond trad de balletgroep van Florrie RODRIGO op

terwijl de aanwezigen tevens vergast werden op "De Nachtwake", een Jordaanballet. De hoofdschotel van de avond werd gevormd door de film "Sportparade 1956". Het aangekondigde optreden van de dansgroep "Krasnaja Zjwesjda" kon door gebrek aan tijd niet doorgaan.

Voor de aanvang van dit programma voerden de voorzitter van de Vereniging "Nederland-USSR", Theun de VRIES en de Russische ambassadeur in Nederland, Stefan Pavlowich KIRSANOV het woord. Beide sprekers wezen op het nut en de noodzaak van het onderhouden van culturele betrekkingen tussen Nederland en de Sowjet-Unie.

Door het feit dat slechts in Amsterdam nog sprake is van enige activiteit van de vereniging "Nederland-USSR" kreeg deze afdelingsfeestavond het karakter van een landelijke bijeenkomst. Ongeveer 200 genodigden, onder wie de secretarissen van vele afdelingen van de organisatie, woonden de avond bij. Uit plaatsen als Zaandam en IJmuiden waren groepen leden van de vereniging aanwezig.

Speciaal met het oog op het komende Wereldjeugdfestival in de Russische hoofdstad gaf de vereniging haar maandblad van juni als "Moskou-nummer" uit, waarin een aantal toeristisch interessante plekje's zijn beschreven en enige praktische wenken voor festivaldeelnemers worden gegeven.

Vrouwenbeweging.

De Raad van de Internationale Democratische Vrouwen Federatie is in de laatste week van juni 1957 te Helsinki in vergadering bijeengekomen.

Van Nederlandse zijde werd de bijeenkomst bijgewoond door A.C.J. JOHN-HOGENES, lid van het hoofdbestuur der Nederlandse Vrouwenbeweging en lid van de Contrôle Commissie van de IDVF.

Zij is stellig niet de meest vooraanstaande functionarisse van de NVB. Mogelijk werd zij afgevaardigd, omdat de landelijk voorzitter elders niet gemist kon worden.

De NVB heeft n.l. op 25 juni 1957 in het openluchttheater te Ede haar 11e Landdag gehouden.

De bijeenkomst stond dit jaar in het teken van de strijd voor de vrede en van het verbod van het gebruik van atoomwapens.

De voorzitter van de NVB, M.E. LIPS-ODINOT sprak een openingswoord.

Tijdens deze bijeenkomst werd een motie aangenomen, waarin bij de Nederlandse Regering wordt aangedrongen af te zien van haar voornemen in Nederland atoombases te vestigen.

* * *

VAKBEWEGING.

Het eenheids-thema.

In de EVC-kadergids van juni 1957 snijdt REUTER weer eens de kwestie van de eenheid van de arbeidersklasse en de eenheid van actie aan. Hij stelt vast, dat deze "eenheid" - naar communistische interpretatie - in Nederland ten achter blijft en zich te langzaam ontwikkelt. De oorzaak zoekt hij enerzijds in het falen van de eigen organisatie, anderzijds in de tegenwerking van ondernemers en "reactionaire vakverenigingsbestuurders", die o.a. de gebeurtenissen in Hongarije zouden hebben aangegrepen om défaitisme en passiviteit in de rijen van de EVC te zaaien.

Het artikel van REUTER richt zich tot de kaderleden als "goede verstaanders" en geeft min of meer verbloemd weer hetgeen momenteel in de EVC aan de orde is.

Zo bestaat aan communistische kant de vrees, dat de EVC na deel van zich onafhankelijk en neutraal noemende vakbonden kan ondervinden. In het bewuste artikel zoekt REUTER de "vijanden van de eenheid" achter pogingen om naast de bestaande vakorganisaties tot nieuwe groeperingen te geraken. Hij noemt Wilton Fijenoord, de ADM en de NDSM als voorbeelden. In dat verband betoogt hij dat de eenheid niet wordt bevorderd door stichting van nieuwe organisaties, die verklaren niets met de EVC te maken te hebben. Zij geven daarmee - volgens REUTER - "toe aan de reactie, die de communisten en de EVC op één hoop gooit teneinde niet-communisten van de EVC af te houden".

Uit de laatste alinea proeft men ook weer dat de EVC bezwaarlijk een dogmatisch zuivere koers kan varen, aangezien zij er op bedacht moet zijn haar aanhang onder niet-CPN'ers te behouden en zo mogelijk uit te breiden. In de laatste maanden zijn er in EVC-kringen juist stemmen opgegaan om de ledenwerving maar geheel op de ongeorganiseerden te richten, aangezien de pogingen tot het terugwinnen van oud-EVC'ers praktisch zonder resultaat zijn gebleven.

Een EVC-bestuurder te Rotterdam beweerde kortgeleden, dat er bij het NVV een groot ledenverloop was, doch geen enkele oud-NVV'er zich bij de EVC aansloot. Wel zouden velen van hen zich bij de metaalbond van de neutrale Ned. Vak Centrale laten inschrij-

ven. Toen REUTER de nieuwe, zgn. autonome vakorganisaties aan de kaak stelde, heeft hem daarbij mogelijk ook de oprichting van een nieuwe vakbond van bouwvakarbeiders door het hoofd gespeeld.

Nieuwe organisatie.

In mei n.l. is te Rotterdam opgericht: de Nederlandse Bouwvak Unie. De voornaamste promotors zijn 2 bestuursleden van het OVB, die kortgeleden als zodanig bedankten (n.l. C. van TIL en J.Th.NÖLLEN) en de voorzitter van het voormalige Rotterdamse actie-comité tijdens de bouwvakstakingen in 1956, A.GEURTSEN, een geroyeerd NVV-er, die zich nadien bij het OVB aansloot en inmiddels ook door die bond is geroyeerd. (Ook enkele tot dusver niet gesignaleerde arbeiders maken deel uit van het oprichtingscomité). De nieuwe bond gaf omstreeks begin juni een manifest uit, waarin hij zich als "absoluut politiek neutraal" en als voorvechter van de eenheid van alle arbeiders aandient. In dit manifest wordt ook een binnenkort te houden openbare vergadering aangekondigd.

De EVC als totaliteit.

De situatie in de EVC schijnt het overigens nodig gemaakt te hebben, dat REUTER ook in het bewuste artikel van de "Kadergids" aan de afzonderlijke bedrijfsbonden hun plaats t.o.v. het verbondsbestuur aanwees. Hij schrijft dat de organisatorische zelfstandigheid van de bedrijfsbonden niet zó kan worden uitgelegd of gehanteerd als zouden die bonden niets met de EVC te maken hebben. "De haat en rancune - (van de "reactie") - richt zich niet tegen elke bedrijfsbond apart, maar tegen de EVC in zijn totaliteit".

De vraagstukken van hun eigen bedrijfstak - zo stelt REUTER - kunnen de diverse bonden zelf het best oplossen. Maar elke bond, zo vervolgt hij, heeft rekening te houden met de positie van de EVC als geheel. "De kracht en de betekenis van de bedrijfsbonden schuilt juist in het gemeenschappelijke, het gezamenlijke optreden tegenover een machtige vijand: het ondernemersdom".

Anders gezegd: het uitstippelen van de vakbondspolitieke lijn is voorbehouden aan het verbondsbestuur der EVC. Kenmerkend voor die

lijn is sedert begin 1957 de nadrukkelijkheid waarmee bij diverse gelegenheden wordt betoogd, dat de EVC geen bijkantoor van de CPN is, doch haar eigen statuten heeft en een bestuur, dat zijn zaken zelf bedisselt, ergo: dat geen enkele niet-communist gewetensbezwaren tegen aansluiting bij de EVC behoeft te hebben.

Op verschillende EVC-vergaderingen kwam de laatste maanden tot uiting, dat de EVC onder de huidige omstandigheden niet in staat is aan haar eisen kracht bij te zetten door een flink aantal arbeiders tot stakingen van enige duur en omvang te bewegen. Het bloed kruipt waar het niet gaan kan. Daarom wil de EVC nu - mogelijk ook in navolging van de CGT in Frankrijk - een voorheen steeds afgewezen tactiek toepassen. Zij tracht tot langzaam-aan-acties of zgn. model-acties, e.d. aan te zetten, in het algemeen tot allerlei soort acties die productie-remmend kunnen werken. De EVC heeft moeten constateren dat de arbeiders geen financiële offers voor een formele staking willen brengen. REUTER merkte hierover onlangs spijtig op, dat de arbeiders tot dusverre evenmin voor korte acties in beweging waren te krijgen, niettegenstaande de EVC, getuige recente uitslagen van enige ondernemingsraad-verkiezingen, bij enkele grote bedrijven aan invloed heeft gewonnen.

Uit het slot van zijn hier meeraangehaald artikel blijkt, dat REUTER stellig geen bruggen - zo deze al bestaan - naar andere vakbonden wil afbreken. Hij raadt aan de "overtuigingsarbeid" tot buiten de EVC uit te strekken en kameraadschappelijke connecties aan te knopen met de anders-georganiseerden, ook met hen die het nu zoeken in "neutraliteit". Daarnaast, zo besluit hij, zal eigen initiatief in de strijd voor verbeteringen bijdragen tot verwerkelijking van de "eenheid van actie".

"Ons Belang" (Bond van Ned. PTT-personeel).

Wijzigingen in de vergoeding voor nachtarbeid en veranderingen in de dienstroosters (invoering van gebroken diensten) werden door "Ons Belang" aangegrepen voor kritiek op de directie van de PTT en voor pogingen tot actie onder het betrokken personeel.

Te Den Haag nodigde "Ons Belang" de PTT-chauffeurs uit tot een vergadering op zondagmorgen 19 mei j.l. Ongeveer 40 personen verschenen. Een volgende bijeenkomst op 22 mei werd slechts door 14 chauffeurs bezocht. Ook riep "Ons Belang" in Den Haag alle leden van het geuniformeerd personeel op tot een bijeenkomst op 23 mei. Circa 40 man gaven blijk van hun belangstelling.

De afdeling Amsterdam van "Ons Belang" belegde op 27 mei een openbare vergadering, die door 50 leden van het PTT-personeel werd bezocht. Een van de bestuursleden deelde mede, dat de afdeling Den Haag zou proberen op 31 mei met een "model-actie" te beginnen. Voor een volgende openbare vergadering te Amsterdam, op 18 juni gehouden, bleek de belangstelling nog geringer: aanwezig waren nl. slechts 21 personen, voornamelijk bestuurders en leden van "Ons Belang". Hetzelfde verschijnsel van snel tanende belangstelling had zich reeds, zoals vorengemeld, in Den Haag voorgedaan.

"De Waarheid" van 1 juni meldde in grote opmaak op de frontpagina: "Postpersoneel gaat tot actie over". "Verzet in verschillende plaatsen". "Circa 100 chauffeurs van de Haagse Postautodienst hebben vrijdagavond (31 mei) model gereden". In werkelijkheid hebben op de bewuste avond te 's-Gravenhage 25 chauffeurs dienst gedaan. Zij verrichtten hun werk op normale wijze. In het bedrijf werd dan ook niets van een "model-actie" bemerkt.

Ook van EVC-zijde wordt belangstelling voor de activiteiten van "Ons Belang" aan de dag gelegd. Naar "De Waarheid" van 5 juni meldt verleende REUTER steun door een hogere vergoeding voor de nachtarbeid van PTT-personeel te bepleiten bij de minister van Verkeer en Waterstaat. Ook "Werkend Nederland" van 22-6-57 bracht een artikel over de nieuwe vergoedingen onder het opschrift: "PTT-personeel verzet zich. Acties in geheel het land". In dit artikel wordt o.m. gezegd, dat zowel de BNOP als "Ons Belang" de tolk van het personeel bij het stellen van bepaalde eisen zijn.

In feite heeft, voor zover bekend, op sommige plaatsen wel overleg tussen deputaties uit het personeel en plaatselijke PTT-directies over nieuwe dienstroosters plaats gehad, doch de BNOP en "Ons Belang" kwamen hieraan in het geheel niet te pas als organisatie.

Buitenlandse reizen.

J.F.REUTER vertegenwoordigde de EVC op het 31e congres van de Confédération Générale du Travail, dat van 16 t/m 21 juni te Parijs werd gehouden.

Een gezelschap van 6 bouwvakarbeiders vertrok op 10 juni j.l. per KLM-vliegtuig naar Praag. Vier van hen zijn bekend als bestuurslid CPN en lid ABWB/EVC, n.l. E.G.VAN DER HAM, M.KERKHOVEN, W.F. van RIEËN en N.G.STAPHORST. (In het bijschrift van een foto in "De Waarheid" van 22 juni werd het gezelschap betiteld ~~als een~~ Nederlandse vakverenigingsdelegatie die momenteel een bezoek aan Tsjecho-Slowakije brengt.

* * *

HOOFDSTUK III - OVERIGE GROEPERINGS

"Kerk en Vrede"

Het hoofdbestuur van "Kerk en Vrede" heeft een oproep tot het Nederlandse volk gericht, waarin gewezen wordt op de aan het gebruik van kernwapens (atoom- en waterstofbommen) verbonden gevaren.

Aan de Regering moet duidelijk worden gemaakt, dat het Nederlandse volk niet alleen tegen het gebruik van kernwapens is, maar ook tegen proefnemingen ermee en tegen het bezit er van, aldus de oproep.

In navolging van de boodschappen van dr. Albert SCHWEITZER en dr. Karl BARTH zou het Nederlandse volk, volgens "Kerk en Vrede", zijn democratische rechten moeten aanwenden om zodoende de regering te nopen andere wegen in te slaan.

Onder deze democratische rechten verstaat "Kerk en Vrede" o.a. het meedoen aan betrouwbare acties tegen de atoomproeven, kennelijk een aanwijzing, dat op zijn minst de bestuursleden van deze pacifistische vereniging zich niet voetstoots zullen scharen achter een agitatie, zoals de communisten in dit opzicht voeren.

Pacifistisch Socialistische Partij.

Sedert de oprichting van de Pacifistisch Socialistische Partij op 26 en 27 januari van dit jaar, zijn vijf maanden verstreken. In die periode werd een vrij actieve en intensieve propaganda gevoerd.

Zoals vroeger gemeld staat deze partij een samenbundeling van socialistische en anti-militaristische activiteiten voor.

Een tweetal "PSP-gewesten" is geconstitueerd en wel Noord-Holland en Friesland. Het laatste bestaat alléén nog maar in naam.

In verschillende gemeenten zijn afdelingen opgericht met een ledental, dat voorshands nog overal onder de honderd is gelegen, o.a. in Amsterdam ruim 90, 's-Gravenhage ruim 70, Rotterdam bijna 40 en Utrecht ruim 40 leden. Voorts zijn er kleine afdelingen te Aalsmeer, Arnhem, Groningen en Hilversum. Over het algemeen vindt de PSP tot nog toe weinig weerklank op het platte-

land.

Met het oog op de verbreiding van haar beginselen en tevens ter versteviging van het onderlinge contact geeft deze jonge partij een maandblad "Bevrijding" uit, waarvan ir. P. SCHUT (10-10-'91) hoofdredacteur is. Naar het oordeel van vele leden spreekt het orgaan niet voldoende tot de lezers.

De bij de PSP aangeslotenen komen voornamelijk voort uit de vredesbeweging "De Derde Weg", "Kerk en Vrede", de ANVA, de Wereldfederalisten en de Soc. Unie.

Het valt te voorzien, dat tengevolge van deze heterogene samenstelling interne wrijvingen kunnen ontstaan. Reeds nu verwijten twee belangrijke groeperingen in de PSP, n.l. de oude aanhangers van de Socialistische Unie en De Derde Weg-mensen elkaar de eerste viool in de partij te willen spelen.

Voor zover de bescheiden financiën zulks toelaten blijft de PSP vrij constant propaganda voeren. Nochtans is het tot heden niet gelukt het ledental boven de zeshonderd te brengen, ofschoon er op de oprichtingsbijeenkomst al vierhonderd ledenaanmeldingen waren.

Het ligt, blijkens bepaalde aanwijzingen, in de bedoeling van de leidende figuren der PSP om deel te nemen aan de eerstvolgende verkiezingen i.c. voor de samenstelling van de gemeenteraden in 1958.

Socialistische Unie.

Zoals bekend nam de Socialistische Unie eind april 1956, aangemoedigd door de toen recente politieke ontwikkeling in Sowjet-Rusland, het initiatief tot het sluiten van een soort bestand met de CPN voor het voeren van "een gesprek op marxistisch-leninistische grondslag".

Zulk een politieke gedachtenwisseling heette bedoeld te zijn om een oplossing te zoeken van de tussen socialisten en communisten bestaande strijdvragen.

De Unie zag het als haar taak een bemiddelaarsrol te vervullen. Blijkens uitspraken van Carlos PRONK, de voorzitter van de Socialistische Unie, zouden de CPN, de Unie en "de uiterst

linkse vleugel" van de Partij van de Arbeid elkaar moeten vinden in een nieuw socialistische arbeiderspartij, om zodoende te komen tot een "éénheid van de arbeidersklasse".

Op grond van deze afspraak verschenen aanvankelijk in "De Waarheid" enkele discussiebijdragen van de hand van PRONK en andere figuren van de Socialistische Unie.

Enkele maanden na de in juni 1956 gehouden Kamerverkiezingen - eind september - heeft de CPN-leiding de overeenkomst beëindigd.

In oktober daaropvolgend heeft de Socialistische Unie van haar kant hetzelfde gedaan, waarbij scherpe verwijten werden gericht aan het adres van de CPN.

Toen in november 1956 de schokkende gebeurtenissen in Hongarije plaats vonden nam het partijbestuur van de Socialistische Unie een resolutie aan, waarin de militaire inmenging van de Sowjet-Unie aldaar in flagrante strijd werd geacht met de politiek van vreedzame coëxistentie.

PRONK zou te dien aanzien aanvankelijk een resolutie van veel fellere anti-Russische strekking hebben opgesteld, waarmee het partijbestuur van de Socialistische Unie niet accoord zou zijn gegaan.

In het orgaan van de Unie, "Nieuwe Wereld", (13-11-'56) werd nogmaals nauwere samenwerking c.q. eenheid van "de linkse krachten in Nederland" bepleit, hier met de toevoeging, dat tot die linkse krachten niet meer gerekend kon worden de CPN, daar de instemming dezer partij met het Russische optreden in Hongarije de CPN-ers buiten de politieke arena had geplaatst, omdat "het minimum aan menselijkheid niet door de CPN kon worden opgebracht".

Carlos PRONK en Mr. F.R. BÖHTLINGK, secretaris van de Socialistische Unie, bleken inmiddels de mening te zijn toegedaan, dat de Unie, zowel wegens gebrek aan baten als aan kansen, geliquideerd diende te worden en hoogstens als een soort werkgemeenschap binnen de Partij van de Arbeid zou kunnen blijven voortbestaan.

Tegen deze zienswijze moet de meerderheid van het dagelijks bestuur van de Unie zich sterk hebben gekant.

Blijkens persberichten van 27 juni j.l. heeft Carlos PRONK

thans het partijbestuur van de Socialistische Unie geschreven, dat hij bedankt voor het lidmaatschap.

Met hem hebben zich ook de secretaris Mr. BÖHTLINGK en Mej. VLASKAMP uit de Unie teruggetrokken. Zij beweren de eenzijdige ontwapeningspolitiek van de Socialistische Unie "onverantwoord" te achten en "niet in het belang van millioenen, die in vrijheid willen blijven leven".

Het valt nog niet te zeggen of de Socialistische Unie in haar huidige organisatorische vorm, mogelijk onder een andere benaming, zal blijven voortbestaan.

Nieuw blad van Paul van TIENEN.

Met ingang van mei j.l. werd de uitgave van het "Sociaal Weekblad" (verantwoordelijk redacteur Paul van TIENEN) in de tot dat tijdstip gebruikelijke vorm gestaakt.

Van TIENEN is er nimmer in geslaagd in brede kringen der oud-politieke delinquenten belangstelling voor dit blad te wekken. Mede dientengevolge zag hij zich vrijwel voortdurend voor financiële moeilijkheden geplaatst.

Slechts een kleine kring van voormalige nationaal socialistten toonde belangstelling, een groep, die, zoals in het blad zelf werd beweerd, nog steeds vervuld was van een geest, kenmerkend voor de "strijdperiode".

Hieruit is een aanwijzing te meer te putten dat de oud-politieke delinquenten in meerderheid het verleden hebben vergeten of willen vergeten, hetgeen het "Sociaal Weekblad" al eerder met bitterheid had geconstateerd.

Bij voortdurend heeft het blad zijn lezers de "historische betekenis" van het nationaal socialisme voorgehouden, bij voorkeur met geciteerde uitspraken van "werkelijke deskundigen" zoals Hans GRIMM en wijlen Joachim von RIBBENTROP.

Van TIENEN pretendeerde voorts op te komen voor het eer- en rechtsherstel van de oud-politieke delinquenten, en zulks "zonder verder politiek oogmerk".

De taak van het "Sociaal Weekblad" zal nu worden voortgezet door het "Nederlandse Archief der Conservatieve Revolutie", even-

eens onder leiding van Paul van TIENEN. De nieuwe uitgave beoogt "het verzamelen van documentatie betreffende het streven naar nationale restauratie en de reactie daartegen".

In de eerste jaargang zullen o.a. de onderwerpen "Verantwoording der Oostfrontvrijwilligers" en "De strijd tegen geschiedvervalsing" worden behandeld.

Eveneens zal het nieuwe orgaan een begin maken met de publicatie van "de verantwoording van MUSSERT", hoewel van het daarvoor nodig geachte bedrag (aanvankelijk geraamd op f. 2.000.-- en later op f. 1.500.--) pas ruim f. 800.-- is bijeengebracht.

GOEDEWAAGEN sprak in Duitsland.

De uit de oorlog bekende Dr. T. GOEDEWAAGEN (hij was o.m. secretaris-generaal van het door de bezetter ingestelde Departement van Volksvoorlichting en Kunsten, bijzonder hoogleraar te Leiden en hoogleraar te Utrecht) heeft tot dusverre, evenals enkele andere zijner geestverwanten, vermeden om in Nederland in het openbaar de aandacht op zijn persoon te vestigen.

Onlangs werd bekend dat hij een spreekbeurt heeft vervuld op de te Lüneburg in Duitsland gehouden "Gästetage", georganiseerd door het "Deutsches Kulturwerk Europäischen Geistes", dat pretendeert het Europese geestelijke en culturele leven te willen bevorderen en in stand te houden.

Deze groepering baseert zich kennelijk op nationaal socialistische opvattingen en is een van de na de tweede wereld-oorlog ontstane "culturele" groeperingen, die, hoewel niet rechtstreeks deelnemend aan de politieke wilsvorming in West-Duitsland, toch bepaalde kringen ideologisch trachten te beïnvloeden.

* * *

HOOFDSTUK IV - ACTIVITEITEN VAN INDONESIËRS, SURINAMERS, CHINEZEN, ENZ.

Indonesiërs als festivalgangers.

Het Indonesisch comité te Amsterdam, gevormd ter uitzending van een Indonesische delegatie naar het Wereld Jeugdfestival te Moskou, heeft per circulaire de in Nederland studerende Indonesiërs medegedeeld, dat het een bespreking terzake heeft gehad met de Indonesische Vertegenwoordiger in Den Haag. Deze heeft verklaard, dat zij, die het festival willen bijwonen, op zijn steun kunnen rekenen omdat de Regering van Indonesië bijstand verleend voor het uitzenden van een Nationale delegatie vandaar. Aangezien verder geen moeilijkheden verwacht worden van de zijde der Nederlandse Regering hoopt het comité, dat er ook uit Nederland een Indonesische delegatie naar Moskou zal gaan, doch de deelname kan slechts beperkt zijn.

De delegatie uit Indonesië zal gedeeltelijk via China, gedeeltelijk via Nederland reizen.

Het Amsterdamse comité bestaat uit zeer links georiënteerde Indonesiërs. Het is evenals vorig jaar opgevallen, dat het Indonesisch comité ijvert voor een zelfstandige delegatie, dus niet samen met de Nederlandse delegatie.

Surinamers naar de S.U.

Ook een Surinaams comité te Amsterdam ijvert voor uitzending van een Surinaamse delegatie naar Moskou. De drie comité-leden zullen derwaarts gaan.

"Nationaal Front" der Ambonezen.

Het in het vorige maandoverzicht bedoelde "Nationaal Front" der Ambonezen in Nederland heeft thans een bestuur, gevormd uit vertegenwoordigers van drie verenigingen. Voorzitter is F.A. APONNO. Van enige activiteit naar buiten is tot dusverre niet veel gehoren.

In het jongste nummer van "Nieuws in het kort" wordt erop

gewezen, dat door verspreiding van dit periodiek in het Engels naar het buitenland het resultaat is verkregen, dat in de buitenlandse pers meer aandacht wordt gewijd aan de R.M.S.-zaak.

* * *

Stakingen overzicht in juni 1957.

<u>Bedrijf</u>	<u>Aanleiding</u>	<u>Inmenging</u> <u>Vakbonden</u>	<u>Resultaat</u>	V o l g n o
<p>Confectiefabr. "Vicefa", H.B. Hulsmanstraat te Nieuwe Peke- la.</p>	<p>Ontslag van bedrijfs- leider en diens ver- vangning.</p>	<p>Geen.</p>	<p>Geen.</p>	<p>1</p>
<p>Kon. Ned. Ka- toenspinnerij te Hengelo.</p>	<p>Eis van groep perso- nen afd. ringspoele- rij om gelijke toe- slagen op loon als een andere groep uit zelfde afdeling.</p>	<p>Geen.</p>	<p>Aan de eis is ten dele te- gemoet geko- men.</p>	<p>2</p>

V Begin in De onder de stakingsstreep vermelde getallen geven het aantal
o vorige stakers aan. De boven de stakingsstreep vermelde getallen ge-
l maand. ven het aantal arbeiders aan dat in normale toestand werkzaam-
is.
g . = staking met vooraf bepaalde tijdsduur (korter dan 24 uren).
n - = staking met vooraf bepaalde tijdsduur (24 uur of langer)
o = = staking met niet vooraf bepaalde tijdsduur.

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29			
1	31-5-'57	== 35																														
2.																																

600
==
56

A G E N D A
=====

<u>Datum</u>	<u>Bijeenkomst</u>	<u>Plaats</u>	<u>Organisatie</u>
* 25 juni 1957	Intern. Med.Conf.	Moskou	FIR
13-15 juli '57	Europ.conf.textiel- arbeiders	Milaan	VVI-Textiel/WVV
28 juli - 11 aug.1957.	6e Wereldjeugd- festival.	Moskou	WFDJ
* 6-16 aug.1957	3e Intern.Conf. tegen A- en H- bommen	Tokio	WVR
16-22 aug.1957	6e Wereldjeugd Congres.	Kiev	WFDJ
20-25 aug.1957	7e Wereldcongres FISE	Warschau	VVI-Onderwij- zers/WVV.
* 25 aug.- 1 sept. 1957	5e Congres v.d.Int. Unie v. Architecten.	Moskou	IUA
x) najaar 1957	4e Congres BHBV	Amsterdam	EVC
27-29 sept.'57	2e Wereldcongres v. doktoren.	Cannes (Fr)	WCD
x) sept./okt. '57	5e congres BNOP	Amsterdam	EVC
4-15 okt, '57	4e WVV-congres	Leipzig	WVV
december 1957	4e Wereldvrou- wencongres	?	IDVF
* 1958	Intern.conf.VVI-Text. en Kleding/WVV	?	VVI-Textiel en Kleding/WVV
begin 1958	3e Congres v.d. FIR	?	FIR
juli 1958	Congres vakbondsjeugd WVV	?	WVV

x) = datum lijkt twijfelachtig, daar in de laatste maanden geen bevestiging werd ontvangen.

* = nieuw c.q. aangevuld.